

mine nobis propositum est tale quæsitum vel probandum vel improbandum, statim solliciti sumus! de alio tertio termino, qui medius nuncupari consuevit, quem si cum utroque extremo quæsitum connectimus, duas præmissas facimus, quibus mediantibus ipsum quæsitum inferitur; Hicque terminus medius prædicato quæsitum in Syllogismis directis conjunctus, sive ei subjiciatur, sive de eo prædicetur, constituit propositionem majorem; sin vero cum subiecto quæsitum connectitur, quocunque modo istud fiat, sive in ratione subiecti, sive in ratione prædicati, facit in Syllogismis directis præpositionem minorem. Ex quibus propositionibus conjunctis inferre solemus quæsitum, quod tunc mutato nomine vocatur *conclusio*. Ex his jam diversis modis connectendi medium terminum cum extremis quæsitum, inventus fuit figurarum numerus, qui non aliundè petitus, quam à diversa medii termini cum extremis positione. Nam si medius terminus utrique extremorum subjicitur, oritur tertia figura, si de utroque prædicatur, oritur secunda, sin verò majori termino subjiciatur, & de minore prædicetur, oritur prima figura. Et sic numerus trium figurarum fuit ab Aristotele in libris analyticis ostensus, qui propterea appellantur analytici ἀπὸ τῆς ἀναλυτικῆς à resolvendo; seu latinè Resolutorii, quia docent propositam conclusionem resolvere in sua principia: docent quippe invenire duas propositiones ad conclusionem inferendam, à conclusione autem ad principia invenienda procedere, nihil aliud est quam resolvere.

§. V. Ex his liquet, quid respondendum sit ad argumenta illius, qui suppresso nomine scriptum quoddam contra veterem ratiocinandi artem ab Aristotele Peripatus Auctore excogitaram, non ita pridem edidit, quo in tres figuras consuetas rejicit, & quartam, quam
nos